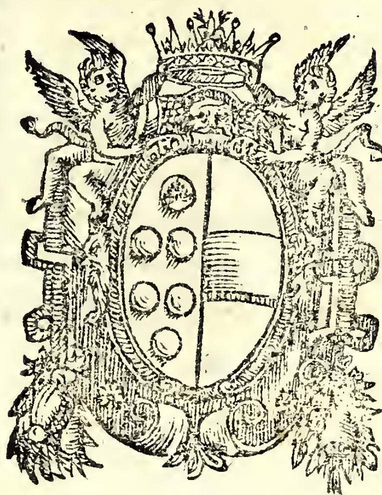
IOANNIS BAPTISTAE
PINELLI GENVENSIS,

IN NVPTIAS SERENISSIMORVM HETRVRIAE PRINCIPVM,

COSMI MEDICES, ET MARIAE MAGDALENAE AVSTRIACAE,

ODAE III.

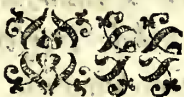

Florentiæ, Typis Volcmari Timani Germani. 1608.

IN NVPTIAS SERENISSIMORVM HETRVRIAE PRINCIPVM,

COSMI MEDICES, ET MARIAE MAGDALENAE AVSTRIACAE,

ODE PRIMA:

OTIVA in æuum lege silentij
Damnasse neruos quid citharæ iuuat;
Si carminum plectro fugaces
Tela iterum iacienda in horas
Dircæa? certè non sine virium
Mirè potenti numine tam grauem
Nostro impari molem repentè
Crediderim incubuisse dorso.

Quare ò capillos, ò oculos nigra,
Clio, per aures insipientium
Minus sonantes, e pharetra
Elicias rapidè sagittas;
Et clara pingues inter Hetruriæ
Quà Flora campos subleuat ardua
Murorum, inexcindenda Marte
Fulmineo, iaculare dium
FERNANDI asylum, principis inclyti,
Qui, peruicacis nobile Porsenæ
Quàcunq; se porrexit olim
Regnum, habet arbitrio vnus æquo.
Eius videri vt fulgida & ingenî, &
Virtutum, & auri regia proprijs
Gazis; eòq; imis amica vt
Gentibus, & superûm colonis!
Illinc canendi materies tuis
Immensa largis fontibus ingruit,
O Musa. Dextra illuc Tonantis
Transtulit egregium quod vsquàm.

Nimirùm

Nimirùm in eius principe liberùm
AEtate mens, & lingua valentior
Longè subest; latosq; campos
Per Sophiæ volitare tendit.
Non ille pronus deterioribus,
Sumit secunda è sorte superbiæ
Fastidiosum: at visu, & ore
Dulcè apices, populiq́ fæcem
Dignatur æquè. nempè animus sedet
Ciuilis illi; ingentibus haud licet
Sit rebus impar, & parentis
Eleuet haud modicùm labores;
Et fasce vt vno cuncta legam, illius
In corde quicquid concipitur boni
Totum per orbem, vt sede auita,
Gliscit. Inocciduùm micabunt
Præclara vestræ sidera gloriæ
O COSME, patris germen amabile;
Atquì tenus Virtutis ipso
Cardine agunt breuiore gyro.

For-

Fortunæ ob isthuc, in quam aleris, capax,
Quando è paternis consilijs tuæ
Menti sat adiectum, cupido
Te subolis generosa tangat.
Natura vitæ cælibi vt intonet,
Vides, propagans secla animantium
Plantasque compellens virenti
Fronde nouos aperire foetus.
Maiore multò sollicitudinum
Sublimiores mole decet viros,
Quæsisse per prolem perenne
Nominis auxiliumque gentis.
Huc mente vergas, Sponsa tibi en adest,
Demissa summo Stiriæ ab arbitro,
Quem foeta gens produxit almis
AVSTRIACA imperijs in auras.
Illustrè quantùm CAROLVS hic tuus
Per uasta mundi, COSME, socer nitet,
Cui nunc Iber, cui nunc, & olim
Sarmata rex gener! Aspice ergo,

Tante

Tanto illigatus coniugio, nouæ
Nuptæ inuidendo è sanguine vt excubet
Deducta maiestas in ore,
Vernat vbi rosa, vbi ligustrum.
Quamquàm illa caris rapta penatibus,
Et matre cessit, flebiliter dolens:
Tædasque culpauit maritas,
Questa aliud subitura cœlum:
Suspiret vt te, vt te tamen ardeat,
Iam mancipatum & cor tibi dedicet,
Tecum voluta; verteritq;
Cuncta ut Hymen face nuptiali.
Spem prolis amplæ quò minus inchoes
Nil intueri est, quod vetet. omnia
Consentiunt. firmata lustris
Iam quatuor tibi ridet ætas;
Ridet iuuentas prospera; nec potens
Fœcunditatis deest patrius vigor.
Te præter hec per celsa montis,
Per frutices, per aperta campi,

Ru-

Rumor volantes trudere callidum,
Teliq; iactu figere ait feras;
Fraenisq; inassuetos equorum
Te domitos fieri magistro.

ODE SECVNDA.

AVrora quicquid purpurea manu
Hoc manè latè dispulit, en vice
Amantibus grata redonat
Hesperus exoriens Olympo.
Iàm tempus vrget, pronuba; ne dapes,
Ne te retardent ludicra serius:
Deduc puellarum nitorem
AVSTRIADVM in geniale lecti.
Miscere COSMVS proelia cùm noua
Gestit marita, vulnere saucius
Non indecoro; & te quietis
Increpat impatiens.. eodem

Quin

Quin tacta voto, te manet, aureum
Vt sidus, ardens sponsa. Quid est moræ?
Nùm forsan expectas, coruscet
Pinea dùm facula; & potenti
Sit delibutum liminis vnguine
Latum; angulorum & quolibet efficax
Vel scylla dependens, vel alba
Spina metum excutiat cubili,
Ne saga diro murmure carminis
Formidolosi perniciem tonet?
Nil lenta cesses; surge mensa, &
Mitte superuacuum timorem.
Plenum vetusti moris, & integrum
Vis nulla par hoc, nullaq; nænia,
Cantata Marsis, Thessalisuè
Pestibus, impulerit nocendo.
Deducis? an me ludit imaginis
Vanum? illa verè incedit, & aspici
Formosior prisca Diones
Progenie, pretiosioris

Quæ vecta conchæ remige, Cypriȷs
Innauit vndis, gaudia detegit
Læto verecundoque vultu,
Quæ sibi sollicitant medullas.
Hymen, tuum, Hymen, insuperabile,
Mirumque robur. Virgo, amaracinas
Paulò antè quæ exosa & corollas,
Flàmmeaq́;, & rutilos ab auro
Soccos, tuorum & coetera munerum,
Nunc toto inultùm pectore combibit
Flammas, tūa ardescens ab imo
Quas placidè vomit AEtna fundo;
Nunc sponsa lentis regia brachȷs
Ceruici adhærens coniugis, & sui
Effusa MAGDALENA in vlnas
Dulcibus imbuitur venenis,
Quæ temperato vergere poculo
Sueuit voluptas criminis inscia;
Quæq; ægrius natura lege
Non patitur potiore plecti.

Hoc

Hoc, hoc iniquè haud cessit: Idonea
Quis colligari hac compede nesciat
Regna orbis Europæa? Et impar
Non erat, vlteriore meta
Nodum hunc, futurum coeli Itali decus,
Longinquius per curriculum trahi?
Tantam & puellam vltrà morari
Ferre pedem MEDICÆAM in aulam?

ODE TERTIA

NOn, COSME, circà, non tibi pectoris
Mite, ære vincta stat triplici silex;
Nec te sub Afro pauit antro
Prima ferens alimenta tigris.
Hinc ludum amori ne dederis catus
Vltrà. Feroces ille animos domat;
Interq; pugnacem puellas
Lina colu atteruiße gaudet.

Prudenter illi tu quoq; da manus;
Ferre & subacto ponderis innocens
Condisce collo; numinisq;
Redde iecur faculæ obligatum.
O quale germen virgineum tibi
Demisit ingens AVSTRIADVM *domus!*
O pulchra, virtutumq; summis
Floribus ut tibi nupta fulget
Conspersa! Thuscis illa triremibus
An cùm per undas Hadriaci sinus
Paulò antè vecta est, nonnè Thetis
Gurgite ab æquoreo decentes
Exerta vultus, textilibus leui ex
Alga canistris dona corallinæ
Illi obtulit stirpis; nec ullas
Obsequij tenuauit artes,
Cultum insolentem præpete remigum
Mirante turba? Hæc, Hæc Heliconijs
Sublimè vectari, & rubentis
Hospitium per utrumq; Phœbi,

Vertentis

Vertentis æui in plurima sæcula,
Digna vsq; cygnis copula concini!
Digna vsq, cui regale pontus
Deferat, & diadema tellus!
Quàm longa auorum, quantaq; prænitet
Vtrinque bellis, & series toga!
Quot legibus frænauit vrbes!
Quot violens populos subegit!
Permagna rerum tu quoq; dirige
Ad famam; & omnes crede potentias
Olim emori; atq; heroas omnes,
Quò populi lutulenta, cogi.
Hinc posteros, hinc cogita auos tuos,
Quodcunq; agendum sumpseris; & tibi
Nil principem continget infrà
Efficere. Intereà parentis
Chios, Cyprusq;, & te, malè barbaro
Defensa ab arcu, sentiat æmulum
Hippone; & infames latronum
Disiice, sepositasq sedes.

Et

Et recta morum vt, COSME, perambulas,
Mores regendi in mole magis sciens,
Quàm pœna formidata legum,
Principis eximios valere;
Atq; vt tuorum cor popularium
Sunt caritatis vincla adamantina;
(Hos namq; conquirendus inter
Aequè amor, ac metus inter hostes;)
Sic nulla nubes te teget inuidæ,
Obliuionis, donec agent dies
Noctesq; seclorum incitatos
Vi rapida stimulante cursus.

FLORENTIAE,

Typis Volcmari Timani Germani 1608.—60

